

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าคลัง^{เรื่อง}
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.๒๕๖๒

เทศบาลตำบลท่าคลัง^{อำเภอปงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี}

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองตาคang
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖...

หลักการ

กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลหนองตาคang
เพื่อบังคับและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดื้อดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อ ประโยชน์ในการรักษา
และการความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตราย และเข้าใจโรคที่เกิด^{จากสัตว์} ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนด ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือ^{ที่ดิน}ของพื้นที่ในเขตอำนาจ นั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลหนองตาคang ยังมิได้ตราเทศบัญญัติตั้งกล่าวอกรบังคับให้
บังคับกับ ภายในเขตท้องที่เทศบาลตำบลหนองตาคang ได้มีปัญหารื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่^{ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก} ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่^{เทศบาลตำบลหนองตาคang} จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ ๒๕๓๕
และมาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓)
พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองตาคang เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ ๒๕๖...

เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลหนองตาคang

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองตาค
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖...

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองตาค ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลหนองตาค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลตำบลหนองตาค โดยได้วางความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลหนองตาค และผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี จังหวัดเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองตาค เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖...”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลหนองตาค เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผยแพร่ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองตาค แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลหนองตาค ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลหนองตาค
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลหนองตาค

“ การเลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า การมีสัตว์หรือสัตว์ที่
บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชีพ

สถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราจ加การควบคุม

“ เจ้าของสัตว์ ” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า คอกสัตว์ ที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไว้ว่าจะมีข้อบังคับหรือไม่

“ ที่หรือทางสาธารณะ ” หมายความว่า สถานที่สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

ข้อ ๕ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค แกะ แพะ ไก่ นก ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งเทศบาลตำบลหนองตาคang รับผิดชอบและ

การเลี้ยงหรือปล่อยตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีที่เจ้าของสัตว์ไม่ได้ดำเนินการควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๖ ให้เขตเทศบาลตำบลหนองตาคang เป็นเขตควบคุม

(๑) สุนัข

(๒) แมว

(๓) ช้าง

(๔) โค

(๕) กระเบื้อง

(๖) แกะ

(๗) แพะ

(๘) ลูก

(๙) ไก่

(๑๐) เป็ด

(๑๑) ม้า

(๑๒) ล่อ

(๑๓) ลา

(๑๔) งู

(๑๕) นก

(๑๖) ห่าน

(๑๗) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และวิธีการดำเนินการ
ทั้งนี้ โดยอาศัยความร่วงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ได้ท้องที่หนึ่ง หรือท้องที่

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลลักษณะของacula ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องห้ามตามมาตราดังโดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิถีแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามดังนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขาลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขาลักษณะเป็นป่าเข้าไม่ได้อย่างให้เป็นที่สะสมหมัดมนกเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดของสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขาลักษณะเป็นป่าเข้าไม่ได้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และพาหะพันธุ์ หรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุร้ายจากกลืน คำนวณและไม่เป็นภัยต่อสัตว์อื่น กิจกรรมปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่มีต่อสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีประวัติเคยสั่งเกตเอยด้วยข้อหาเดียวกัน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเครื่องซ้อมสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมและสัตว์ของตนไม่ก่ออันตรายหรือเหตุร้ายแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดภัยต่อสัตว์และมนุษย์

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลหนองตาค

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุร้ายอันเกิดจาก การเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

- (๑) การดูแลสภาพและสุขาลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำร่างระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้ทันจากที่นั้น โดยสะอาดและเหมาะสม
- (๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดื่อดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณสุข

/ต้องจด...

ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสีย ให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกளิ่มเหม็นจนสร้างความเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

- (๓) ต้องทำความสะอาด ภาชนะล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ
- (๔) ต้องรักษาสถานที่อย่างให้เป็นเพาะพันธุ์แมลงน้ำ แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บ รักษาปูรน์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ
- (๕) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๐ หลังจากที่เทศบัญญัตินี้ผลบังคับใช้ ผู้ได้ประสมจะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๙ ต้องได้รับความยินยอม จากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตวนี้เป็นบริเวณที่ปะรัง อากาศถ่ายเทสะดวก ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังที่ไปนี้

- (๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตวน้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความ รำคาญต่อชุมชนไม่น้อยกว่า
- (๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐-๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร
- (๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๐-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร
- (๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร
- ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วย หลักฐานดังต่อไปนี้ อายุang ๑ ชุด
 - (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
 - (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
 - (๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน
 - (๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เก็บสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการ พิจารณา

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตราย แก่สุขภาพของบุคคล ที่ว่าไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตวนี้ไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่ออำนวยการทำความสงบเรียบร้อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ เนพะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เนพะไนเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือตีมพื้นที่เทศบาลตำบลของตาก ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

/ข้อ ๑๓.

ข้อ ๑๓ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
ข้อ ๑๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานห้องถีน พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่หรือ^{ทางสาธารณะ} ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลต่ำบลหนองตาคง หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ^{ให้เจ้าพนักงานห้องถีนหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานห้องถีน มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์} ที่เจ้าพนักงานห้องถีนจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน^{ให้เจ้าพนักงานห้องถีน มีอำนาจทำการตามที่เห็นสมควร}

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดย^{พุทธิการณ์}ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานห้องถีนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางเทศบาลต่ำบลหนองตาคง^{จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆที่เกิดขึ้น}

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากกรรมการทำดังกล่าว^{บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยเทศบาลต่ำบลหนองตาคง จะพิจารณา ให้เบี้ยความผิดตามข้อเท็จจริง}

ข้อ ๑๕ เมื่อได้จับสัตว์มา กักไว้ตามความในข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานห้องถีนจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของ^{ทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มา กักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลต่ำบล^{หนองตาคง}หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้เดินทางตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาล^{ต่ำบลหนองตาคง}}

ข้อ ๑๖ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่าย^{เกินสมควร เจ้าพนักงานห้องถีนจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนด ๓๐ วัน ก็ได้^{เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว} ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนที่สัตว์}

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่^{สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตว์แพลงได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจ^{จำหน่ายได้}}

ในกรณีที่มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายใน^{กำหนด ตามข้อ ๑๔ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่เทศบาลต่ำบลหนองตาคง^{ตามจำนวนที่จ่ายจริงทั้ง}}

ข้อ ๑๗ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕^{กฎหมายที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบาลบัญญัติ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานห้องถีนที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจจับสั่งให้เจ้าของสัตว์ แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุ^{อันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจจับสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ ทันทีที่เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอยแก่เจ้าพนักงานห้องถีนว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้}}

คำสั่งของเจ้าพนักงานห้องถีนตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง^{ไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที}

ข้อ ๑๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อ^{ผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจของคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์รับเหตุ^{รำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระบหูรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการ^{เพื่อป้องกันไม่ให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น}}}

หมวด ๔
อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือ หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น
- (๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- (๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สังสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุร้ายจากอาคารห้องน้ำที่ได้ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราชบัตร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลหนองตาก ในเรื่องได้เรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ถือเป็นความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

ข้อ ๒๑ ให้ยกเทศมนตรีตำบลหนองตาก เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ

ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘๙ ๖๗ ๖๗ ๖๗ /

(ลงชื่อ)

(นายณัฐพงษ์ ศรีสืบสุวรรณ)
นายเทศมนตรีตำบลหนองตาก

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายพีรணัฐ รัตนวนโรภาส)
นายอำเภอโปงน้ำร้อน